ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΜΕ ΤΑ 13 ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Ὁ παράξενος ἔνοικος τοῦ ξενοδοχείου «Πρέζιτεντ». Μιὰ ἀνατρέχουσες τοῦ ντέτεκτιβ Μπόμπ Μόργκαν. Τὰ μυστηριώδη γυναικεῖα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Δυὸ ξαφνικὰ τηλεφωνήματα. Τὰ 13 κόκκινα τριαντάφυλλα τῆς «Λουΐζας». Ἕνα νέο δρᾶμα στὸ ξενοδοχεῖο «Κάκτους» τοῦ Λὸς Ἄντζελες. Πῶς διεφωτίσθη τὸ μυστήριο, κλπ. κλπ.

ΕΔΩ καὶ τρεῖς μῆνες, στὸ μεγάλο ξενοδοχεῖο «Πρέζιτεντ» τοῦ Κάνσας - Σίτυ κατέλυσε ἕνας κομψὸς καὶ νεαρὸς κύριος, ὁ ὁποῖος δήλωσε ὅτι ἦταν ὁ μίστερ Ρόλαντ Τ. Ὄουεν, ἀπὸ τὸ Λὸς Ἄντζελες. Ἦταν ἕνας μυστηριώδης καὶ σιωπηλὸς ἄνθρωπος, ποὺ δὲν δεχόταν καμμιὰ ἐπίσκεψη καὶ δὲν γνώριζε κανένα ἀπὸ τοὺς ἐνοίκους τοῦ ξενοδοχείου.

Ἕνα βράδυ λοιπόν, ὁ κύριος αὐτὸς, καθὼς ἀνέβαινε στὸ δωμάτιό του ποὺ εἶχε τὸν ἀριθμὸ 1046, ἄφησε παραγγελία νὰ τὸν ξυπνήσουν τὸ πρωΐ, στὶς 7 ἀκριβῶς.

Τὸ γκαρσόνι τοῦ ὀρόφου ποὺ βρισκόταν τὸ δωμάτιό του, χτύπησε στὴν πόρτα του, τὴν ἄλλη μέρα στὶς 7 γιὰ νὰ τὸν ξυπνήσῃ. Ἔπειτα ἔφυγε, βέβαιος, πὼς ὁ πελάτης εἶχε σηκωθῆ ἀπὸ τὸ κρεββάτι. Ἀξαφνα ὅμως στὶς 10 ἡ ὥρα, χτύπησε τὸ κουδοῦνι ἀπὸ τὸ δωμάτιο 1046. Τὸ γκαρσόνι ἔτρεξε ἀμέσως καὶ βρῆκε τὸν μίστερ Ὄουεν, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ σηκωθῆ στὶς 7, ἀκόμη στὸ κρεββάτι, ἐνῶ τὸ δωμάτιο ἦταν γεμᾶτο ἀπὸ μιὰ βαρειὰ μυρωδιὰ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Τὸ μεσημέρι, νομίζοντας, ὅτι ὁ μυστηριώδης ξένος εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ δωμάτιό του, τὸ γκαρσόνι ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ δωματίου του μὲ τὸ ἀντικλεῖδι, μὰ πρὸς μεγάλη κατάπληξί του δὲν βρῆκε ἐκεῖ μέσα κανένα! Ἔπειτα, ὅταν κάτταξε καλύτερα, εἶδε μὲ φρίκη ὅτι οἱ τοῖχοι, τὸ πάπλωμα καὶ τὰ σεντόνια τοῦ κρεββατιοῦ, καθὼς καὶ μερικὰ ἔπιπλα εἶχαν μεγάλες καὶ καθαρὲς κηλῖδες αἵματος. Τρομοκρατημένο τότε τὸ γκαρσόνι, ἔβριξε μιὰ ματιὰ στὴ διπλανὴ βάλλα τοῦ μπάνιου καὶ πάγωσε ἀπὸ τὸ ἀνατριχιαστικὸ θέαμα, ποὺ παρουσιάστηκε μπροστὰ στὸ μάτια του.

Ὁ μυστηριώδης ξένος, ποὺ εἶχε δηλώσει ὅτι λεγόταν Ρόλαντ Τ. Ὄουεν καθόταν στὸ χείλος τοῦ ἀλαβάστρινου λουτῆρος τοῦ μπάνιου μὲ τὸ στῆθος καταματωμένο. Ἄλλα αἵματα πάλι ἔτρεχαν ἀπὸ τὸ πρόσωπό του κι' ἀπὸ τὰ χέρια του, ἀπὸ βαθειὲς πληγές, ποὺ εἶχαν γίνει μ' ἕνα αἰχμηρὸ ὄργανο. Ἐπάσης, γύρω στὸ λαιμό του ἦταν δεμένο σφιχτὰ ἕνα ματωμένο σχοινί.

Στὶς τρομαγμένες φωνὲς τοῦ γκαρσονιοῦ, ἔτρεξαν ἀμέσως κοντὰ στὸν αἱμόφυρτο ἔνοικο, ὁ γιατρὸς τοῦ ξενοδοχείου καὶ ὁ ντέτεκτιβ Μπὸμπ Μόργκαν, οἱ ὁποῖοι διεπίστωσαν ὅτι ὁ μυστηριώδης Ὄουεν ἦταν ἑτοιμοθάνατος.

— Ποιὸς σᾶς πλήγωσε ἔτσι; τὸν ρώτησε ἀμέσως ὁ ντέτεκτιβ.

— Κανείς... ψιθύρισε ὁ ξένος.

— Ποιὸς ἦταν μαζύ σας;

— Κανείς....

— Πῶς πληγωθήκατε;

— Ἔπεσα καὶ χτύπησα στὸ λουτῆρα.

— Θέλατε ν' αὐτοκτονήσετε;

— Ὄχι.

Ὁ Ρόλαντ, ὕστερ' ἀπὸ τὴν τελευταία αὐτὴ λέξι ἄρχισε νὰ ψυχορραγῆ καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα πέθανε στὸ Πολιτικὸ Νοσοκομεῖο.

Πολλὲς τώρα παράξενες συνθῆκες, ὅπως διεπίστωσε ὁ ντέτεκτιβ Μόργκαν, παρουσίαζαν αὐτὸν τὸν θάνατο ὡς ἕνα στυγερὸ ἔγκλημα, τυλιγμένο σ' ἕνα ζοφερὸ καὶ ἀνεξιχνίαστο μυστήριο.

Τὸ γκαρσόνι τοῦ ξενοδοχείου ἔχε βρῆ τὸν Ρόλαντ Τ. Ὄουεν τελείως γυμνό. Τὰ ροῦχα του εἶχαν ἐξαφανισθῆ. Μ' αὐτὰ μαζὺ εἶχαν γίνει ἄφαντα κι' ὅλα τὰ πράγματα τῆς τουαλέττας του: ἡ ξυριστικὴ μηχανή, τὸ πινέλλο, ἡ βούρτσα τῶν δοντιῶν καὶ ἡ ὀδοντόπαστα. Παραδόξως ὅμως ὁ ντέτεκτιβ ἀνεκάλυψε μέσα στὸ δωμάτιο τὴ μάρκα μιᾶς γραβάτας, μιὰ φουρκέττα γιὰ γυναικεῖα μαλλιά, μιὰ παρομάνα καὶ ἕνα ἀκάπνιστο σιγαρέττο. Ἀργότερα, ὁ Μπὸμπ Μόργκαν ἀνεκάλυψε μὲ ἕνα ποτῆρι γυναικεῖα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Ἐπίσης, ὅτι καὶ τὸ κλειδὶ τοῦ δωματίου του εἶχε κι' αὐτὸ ἐξαφανισθῆ.

Ὅλα αὐτὰ ἔδειχναν καθαρὰ ὅτι τὸ ἔγκλημα εἶχε γίνει ἀπὸ ἐπικινδύνους καὶ ἐμπειρους δολοφόνους. Μὰ ποιοὶ ἦταν τώρα αὐτοὶ ποὺ δολοφόνησαν τὸν Ρόλαντ Τ. Ὄουεν; Κανεὶς δὲν τοὺς εἶχε δεῖ νὰ μπαίνουν στὸ ξενοδοχεῖο καὶ κανεὶς δὲν τοὺς εἶχε δεῖ νὰ βγαίνουν ἀπὸ αὐτό. Ἀπὸ τὰ ἴχνη ποὺ εἶχαν ἀφῆσει, ἦσαν δύο ἀναμφιβόλως. Τὸ θῦμα τους ἦταν ἕνας ὑψηλόσωμος κι' ἀθλητικὸς ἄνδρας καὶ εἶχαν παλαίψει μαζύ του ἀπεγνωσμένα, γιατὶ τὰ σημάδια τῆς πάλης αὐτῆς φανόντουσαν καθαρὰ στὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ.

Ὁ Μπὸμπ Μόργκαν ἔφυγε ἀμέσως γιὰ τὸ Λὸς Ἄντζελες, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ διαπιστώσῃ ποιὸς ἦταν αὐτὸς ὁ Ρόλαντ Τ. Ὄουεν, ἀλλ' ἀνεκάλυψε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν τελείως ἄγνωστος ἐκεῖ πέρα

Ὁ Ρόλαντ Τ. Ὄουεν. (Φωτογραφία ληφθεῖσα στὸ πολιτικὸ νοσοκομεῖο)

Τὴν ἄλλη μέρα, διάφορα ἐπεισόδια, ἐπίσης παράξενα, ἔκαναν τὸν ντέτεκτιβ νὰ πιστέψῃ ὅτι βρισκόταν μπροστὰ σ' ἕνα ἄλυτο αἴνιγμα.

Ὁ διευθυντὴς μιᾶς ἐφημερίδος τοῦ Κάνσας-Σίτυ, ὁ ὁποῖος εἶχε δημοσιεύσει μιὰ μακροσκελῆ περιγραφὴ τοῦ δράματος ποὺ εἶχε λάβει χώραν στὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1046 δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου «Πρέζιντεντ», ἐκλήθη στὸ τηλέφωνο καὶ ἄκουσε ἕνα μυστηριώδη ἄγνωστο νὰ τοῦ λέη τὰ ἑξῆς:

«Γράψατε, ὅτι ὁ ἄτυχος Ὄουεν θὰ ταφῆ στὸ νεκροταφεῖο τῶν ἀπόρων. Αὐτὸ δὲν εἶνε ἀλήθεια. Σᾶς πληροφορῶ, ὅτι ἀγαράσθηκε γι' αὐτὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους τάφους».

Ἡ φωνὴ ἦταν γυναικεία!...

Τὴν ἴδια ὥρα, ὁ καλύτερος ἐργολάβος κηδειῶν τοῦ Κάνσας-Σίτυ ἔλαβε κι' αὐτὸς ἕνα τηλεφώνημα ἀπὸ ἕναν ἄγνωστο, ὁ ὁποῖος μὲ μιὰ τραχεῖα καὶ ἀπότομη φωνὴ τοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Πρέπει ν' ἀναλάβετε ἀμέσως τὴν κηδεια τοῦ Ρόλαντ Τ. Ὄουεν. Θὰ λάβετε ἀμέσως ταχυδρομικῶς ἕνα τσέκ γιὰ τὰ ἔξοδα».

Τέλος, ἕνα τρίτο τηλεφώνημα ἔλαβε ὁ καλύτερος ἀνθοπώλης τοῦ Κάνσας-Σίτυ νὰ βάλη πάνω στὸ φέρετρο τοῦ δολοφονηθέντος 13 κόκκινα τριαντάφυλλα. Καὶ αὐτὸς πάλι θὰ πληρωνόταν μὲ μιὰ ταχυδρομικὴ ἐπιταγή.

Μαζὺ τώρα μὲ τὴν ἐπιταγή, ὁ ἀνθοπώλης ἔλαβε ἕνα γράμμα ποὺ περιεῖχε τὴν ἑξῆς φράσι:

«Θὰ σὲ λατρεύω αἰώνια, Λουΐζα».

Αὐτὴ ἡ φράσις ἔπρεπε νὰ γραφῆ μὲ χρυσᾶ γράμματα πάνω στὴν κορδέλλα, μὲ τὴν ὁποία θὰ ἦταν στολισμένα τὰ τριαντάφυλλα... Περιττὸ τώρα ν' ἀναφέρη κανεὶς, ὅτι καὶ ὁ ἐργολάβος κηδειῶν καὶ ὁ ἀνθοπώλης ἔλαβαν ταχυδρομικῶς τὰ χρήματα γιὰ τὰ ἔξοδά τους.

Ὁ ντέτεκτιβ Μόργκαν, ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτά, κατάλαβε, ὅτι κάποια γυναῖκα, ἐκείνη ποὺ εἶχε ἀφήσει τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα στὸ ποτῆρι, ἡ μυστηριώδης «Λουΐζα» εἶχε ἐρωτικὲς σχέσεις μὲ τὸν ἄτυχε Ὄουεν. Μὰ δὲν ὑπῆρχε ὅμως ἀμφιβολία, ὅτι ἦταν ἀνακατεμένος κι' ἕνας ἄνδρας σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι κι' ὅτι αὐτὸς εἶχε δολοφονήσει τὸν Ρόλαντ Τ. Ὄουεν.

Ἐπὶ τέσσερες ἑβδομάδες λοιπόν, ὁ ντέτεκτιβ Μόργκαν ἔψαχνε πυρετωδῶς ν' ἀνακαλύψῃ τὰ ἴχνη τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ὅταν ἄξαφνα, πρὸ ἡμερῶν, ἔλαβε χώρα ἕνα ἐπίσης μυστηριῶδες δρᾶμα στὸ ξενοδοχεῖο «Κάκτους» τοῦ Λὸς Ἄντζελες. Μιὰ νεαρὰ κυρία, ἡ Λουΐζα Πάτερσον, εἶχε σκοτώσει μὲ δυὸ σφαῖρες στὴν καρδιὰ τὸν σύζυγό της Μάγιο Πέτερσον. Ἡ δολοφόνος προσπάθησε κατόπιν νὰ ἐξαφανισθῆ, μὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Ὅταν λοιπὸν ἔπεσε στὰ χέρια τῆς Ἀστυνομίας, ζήτησε τὸν ντέτεκτιβ τοῦ Κάνσας-Σίτυ Μπὸμπ Μόργκαν, γιατὶ εἶχε νὰ τοῦ ἐμπιστευθῆ ἕνα μεγάλο μυστικό! Κι' ὅταν ὁ ντέτεκτιβ ἔσπευσε στὸ Λὸς Ἄνζελες, ἡ Λουΐζα Πάτερσον τοῦ ἀπεκάλυψε, ὅτι ὁ σύζυγός της ἦταν ὁ δολοφόνος τοῦ Ρόλαντ Τ. Ὄουεν, τοῦ ὁποίου τὸ ἀληθινὸ ὄνομα εἶνε Φράνκ Ρῆντερ.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχε ἐρωτικὲς σχέσεις μαζύ της καὶ εἶχε δεχθῆ τὴ μέρα τῆς δολοφονίας του, στὸ δωμάτιό του, τὴν ἐπίσκεψή της. Ἡ Λουΐζα Πάτερσον εἶχε σκηνοθετήσει αὐτὴ τὴ μυστηριώδη συνάντησι, γιὰ νὰ μὴ καταλάβη τίποτε ὁ σύζυγός της. Ἐκεῖνος ὅμως, ποὺ εἶχε ἀνακαλύψει ἀπὸ καιρὸ τὶς σχέσεις του περίμενε νὰ τοῦ δοθῆ μιὰ εὐκαιρία γιὰ νὰ ἐκδικηθῆ τὸν Φράνκ Ρῆντερ, δίχως νὰ κινδυνεύση νὰ πεθάνη πάνω στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα.

Παρακολούθησε λοιπὸν τὴ γυναῖκα του, μπῆκε κι' αὐτὸς κρυφὰ στὸ δωμάτιο τοῦ «Ὄουεν» καὶ ἐπωφελούμενος τῆς λιποθυμίας της, πλήγωσε θανάσιμα τὸν ἀντίπαλό του, πῆρε μαζύ του κάθε στοιχεῖο ποὺ μποροῦσε νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ταυτότητά του καὶ ἐξηφανίσθη, παρασύροντας καὶ τὴν τρομοκρατημένη Λουΐζα. Ἔπειτα τηλεφώνησε στὸν ἐργολάβο κηδειῶν γιὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ θύματός του, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἡ ἐρωτευμένη Λουΐζα τηλεφώνησε στὸν ἀνθοπώλη. Τὰ 13 τριαντάφυλλα ἦσαν συμβολικά. Ὁ ἔρως τους εἶχε κρατήσει 13 μῆνες...

Ἀπὸ τότε ἡ Λουΐζα Πάτερσον δὲν μποροῦσε πειὰ νὰ ζήσῃ μὲ τὸν ἄνδρα της, ὁ ὁποῖος τὴν τρομοκρατοῦσε διαρκῶς καὶ ἕνα βράδυ, τρελλὴ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία της, ἄρπαξε ἕνα πιστόλι καὶ τοῦ φύτεψε δυὸ σφαῖρες στὴν καρδιά, γιὰ νὰ ἐκδικηθῆ τὸν σκληρὸ θάνατο τοῦ ἀγαπημένου της Φράνκ.

Κι' ἔτσι, μὲ τὶς ἀποκαλύψεις αὐτές, διεφωτίσθη πλήρως τὸ μυστήριο τῆς κυρίας μὲ τὰ 13 τριαντάφυλλα ποὺ ἐπὶ τρεῖς μῆνες εἶχε ἀνατατώσει κυριολεκτικὰ τὸ Νέο Κόσμο.

ΜΩΡΙΣ ΚΟΡΙΕΜ